

Zintegrowane usprawnianie

Zintegrowane usprawnianie

Niedziela, 17-02-2013

Zintegrowane usprawnianie to filozofia i system wieloprofilowych i jednoczesnych działań wobec dziecka z wczesnym uszkodzeniem mózgu, opierający się na zasadach Nauczania Kierowanego (Conductive Education), uwzględniający następujące przesłanki:

- 1) U dzieci z mózgowym porażeniem w wyniku uszkodzenia mózgu może dochodzić do szeregu różnorodnych dysfunkcji: neuromotorycznej, poznawczej, komunikacji, somatognostycznej, emocjonalno-społecznej, itd. Wszystkie funkcje są ważne i wymagają usprawniania.
- 2) Ruch, mowa, percepcja, kontakty społeczne rozwijają się równolegle od urodzenia i we wzajemnej zależności. Nie ma racjonalnego powodu, aby usprawniać je oddzielnie, bez uwzględnienia faktu integracji funkcjonalnej w mózgu.
- 3) Organizacja działań edukacyjno-rehabilitacyjno-społecznych jednocześnie: w tym samym miejscu i czasie jest możliwa w systemie edukacji – zasadniczym dla każdego dziecka. Dziecko z niepełnosprawnością jest uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjno-zdrowotnych i członkiem grupy rówieśniczej.
- 4) Organizacja codziennych, zintegrowanych działań w jednym miejscu i czasie w naturalnym cyklu edukacyjnym jest wygodna dla rodziców i sprzyja poprawie ich jakości życia.

Celem zintegrowanego usprawniania jest uzyskanie jak największej autonomii osoby z niepełnosprawnością w życiu osobistym i społecznym, możliwie pełne uczestnictwo w życiu publicznym oraz umocnienie jej rodziny.

Początki wprowadzania Nauczania Kierowanego w Polsce (Barbara Sińczuk)

O Kierowanym Nauczaniu wiedziano w Polsce już w latach osiemdziesiątych XX wieku. W pierwszej połowie lat osiemdziesiątych delegacja Ministerstwa Zdrowia wizytowała Instytut Petö w jego pierwszej siedzibie przy Vilanyi ut. Niestety, członkowie delegacji nie zrozumieli idei tego systemu, uznali go za zbyt surowy dla dzieci i nie zdecydowali się na współpracę z Instytutem.

Po ok.10 latach podjęto kolejną próbę bliższego poznania systemu Kierowanego Nauczania. Tym razem inicjatywa zrodziła się w placówkach, które leczyły i rehabilitowały dzieci z m.p.dz. Był to :

- Ośrodek w Zagórzku k/Warszawy
- Ośrodek przy ul. Ożarowskiej - filia STOCER Konstancin - Instytut Matki i Dziecka w Warszawie przy ul. Kasprzaka

Nieco później dołączyło Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie / Międzyzlesiu.

Wiodącą rolę w tych działaniach odegrali:

- dr Zbigniew Kalinowski - fizjoterapeuta, dr Zbigniew Łosiowski- neurolog dziecięcy, dr Teresa Żardecka - neurolog dziecięcy z Mazowieckiego Centrum Neuropsychiatrii w Zagórzku k/Warszawy
- dr Zofia Lubicz- Rudnicka- fizjoterapeuta, dr Barbara Sińczuk - pediatra z Ośrodka Rehabilitacji Dzieci w Warszawie przy ul. Ożarowskiej
- dr Krzysztof Metera z Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie.

Dzięki wiedzy teoretycznej oraz kontaktom zawodowym i osobistym dr Z. Kalinowskiego i dr Z.

Łosiowskiego i dr Zofii Rudnickiej z Ester Cotton z Londynu (International Cerebral Palsy Society) i z dr Marią Harii zainteresowanie Kierowanym Nauczaniem w Polsce rosło.

Pierwszy bezpośredni i praktyczny kontakt z Instytutem Peto miał miejsce w 1984 roku .

Grupa ok 10 polskich specjalistów z Warszawy przyjechała do Budapesztu na Międzynarodowy Kongres Neurorehabilitacji Pediatricznej (16-15.X.1984 r.), który odbywał się w nowym siedzibie Instytutu Petö przy ul. Kutvelgi i w Departamencie Neuropedii dr. Ferenca Katony.

Na czele delegacji stał prof. Aleksander Hulek, założyciel i prezes Polskiego Towarzystwa do Walki z Kalectwem. Zagórze reprezentowały w/w osoby , Ośrodek z ul. Ożarowskiej dr Zofia Lubicz-Rudnicka, dr Barbara Sińczuk- lekarz pediatra i mgr Teresa Filipiak - fizjoterapeuta a Centrum Zdrowia Dziecka dr Krzysztof Matera .

Udział w Kongresie i możliwość zobaczenia "na żywo" zajęć z dziećmi w Instytucie Petö był niezwykle inspirujący. Po powrocie do Warszawy natychmiast podjęto przygotowania do stworzenia warunków technicznych (sprzęt Petö) i kadrowych niezbędnych do rozpoczęcia wdrażania elementów systemu Kierowanego Nauczania w dwóch ośrodkach w Warszawie. Pierwsze Grupy Kierowanego Nauczania powstały w Ośrodku na ul. Ożarowskiej i w Zagórze w 1986 roku a następnie w Centrum Zdrowia Dziecka.

Dzięki nawiązanym w trakcie Kongresu kontaktom ze specjalistami z Wielkiej Brytanii (Olive Surtees , Lillemor Jernqvist) pracownicy Zagórza i Ożarowskiej wzięli udział w szkoleniu w wiodących ośrodkach w Wielkiej Brytanii prowadzących grupy Kierowanego Nauczania- w Londynie , Percy Hedley i Rutland House. Szkolenie odbyło się w 1985 roku (25.06- 7.07). W organizacji szkolenia znaczący udział miało środowisko rodziców dzieci niepełnosprawnych z mózgowym porażeniem dziecięcym zrzeszonych w Towarzystwie Przyjaciół Dzieci.

Po tym okresie w Polsce nastąpił kilkudziesięcioletni intensywny proces szkolenia, również z udziałem specjalistów zagranicznych, wdrażania i usprawniania dzieci z mpd wg systemu Kierowanego Nauczania w wielu placówkach rehabilitacyjnych.